

Doporučení pro používání fyzických trestů

Účelem trestu je podle Bible napravovat – ne jen potrestat – vést k čistému svědomí a usmíření s Bohem a druhými lidmi. To platí jak o tělesném trestu, tak i o jiných formách trestu.

„Fyzické tresty si vyhraďte pro chvíle, kdy vás děti neposlechnou úmyslně, nebo alespoň v závažnějších případech takové neposlušnosti. Jde o lék, ne o potravu; o preparát na občasné tělesné potíže, ne o každodenní stravu, ze které by měly žít. Když z léku uděláte každodenní pokrm, zničíte postupně jeho léčivé účinky.“ /Charles Bridges, Přísloví s. 430./

Pokud se děti úmyslně vzpírají rodičům, jsou rodiče Božím nástrojem nápravy, aby děti pochopily, že se rozhodly špatně a proti Boží vůli. Bůh nicméně rodičům neříká, **jakou** konkrétní formu trestu kdy použít. Následující doporučení vám však mohou pomoci, jak uplatňovat biblické zásady trestání s láskou, účinně a na modlitbách.

S klidem v duchu zhodnoťte povahu provinění. Šlo o projev **vzpoury? Vzduoru?**

- Řekli jste dětem jasně, co mají dělat? Poslechly vás hned bez odmlouvání nebo výmluv?
- Byly tvrdohlavé – ušklibaly se, reptaly nebo byly nevrlé? Říkala řeč jejich těla Ne? Pokládejte nejprve ty správné otázky, abyste zjistili, co chtěly dát řeči těla najevo (Přísloví 18,13); musíme totiž být opatrní, abychom nezaměnili chvilkové zklamání nebo smutek se vzdorem.
- Řekly něco drzého nebo neuctivého?
- Byly paličaté?
- **Lhaly?**

Pokud jste si jisti, že šlo o projev vzpoury nebo vzduoru, bude nejspíše na místě tělesný trest (Přísloví 15,10a); za předpokladu, že neexistují jiné polehčující okolnosti (např. jsou ještě příliš malé, nebo se rozhodnete být milostiví). Pokud není tělesný trest zapotřebí, použijte jinou odpovídající formu trestu.

Trvejte na tom, aby děti přiznaly vinu a přijaly zodpovědnost za své špatné rozhodnutí.

- Zeptejte se, jak se měly rozhodnout, aby jednaly správně.
- Zeptejte se jich, zda jejich jednání bylo v Božích očích dobré nebo špatné.
- Veďte je k pokání a modlete se, aby Bůh způsobil, že bude skutečné. Potřebují pochopit, že se provinily proti Bohu.

Tělesný trest vykonejte s klidem, ale důsledně.

- Nikdy ne tak, abyste své děti zranili. Tělesné tresty by měly mít rozumnou míru a odpovídat věku dětí.
- Trest musí být dostatečně důkladný, aby nutil děti přemýšlet a litovat toho, co se stalo, a tím je vedl ke změně.
- Pro tělesný trest vyberte vhodnou část těla, aby nehrozil úraz.

- Obecně řečeno – děti bychom měli trestat fyzicky jen v soukromí, pokud je to alespoň trochu možné. Obzvlášť se snažte vyhýbat tělesným trestům na veřejnosti.
- Nezapomeňte, cílem není trest, ale náprava – usilujeme tedy o to, aby děti činily pokání a už danou věc dál nedělaly (2. Petrova 2,22; Přísloví 26,11).

Tělesný trest by vždy měl být doprovázen vysvětlením, vyučováním, „tréninkem“ a modlitbou (2. Timoteovi 3,16–17).

- Mluvte o tom, co by měly udělat ve stejné situaci příště. Co mohly udělat jinak a proč.
- Připomeňte svým dětem, že jim chcete stát po boku a pomáhat jim.
- Z tohoto rozhovoru se může stát chvíle útěchy a modlitby, kdy budete prosit, aby Bůh pracoval v jejich srdci.
- Vysvětlíte jim, že by měly Boha a ostatní lidi, kterých se to týká, upřímně požádat o odpuštění a dát svým sourozencům, kterým ublížily, najevo svou lásku, a tak usilovat o nápravu vztahu (Lukáš 11,24–26; Efezským 4,22–24).

Vše, co děláte, by mělo být projevem lásky agape.

- ♦ „*Vlídna odpověď odvrací rozhořčení, kdežto slovo, které ubližuje, popouzí k hněvu*“ (Přísloví 15,1).
- ♦ „*Lidským hněvem spravedlnost Boží neprosadíš*“ (Jakub 1,20).
- Používejte slova, která pomohou problém vyřešit a vyjasnit, a vyhýbejte se útočným slovům a tónu řeči (Efezským 4,29).
- Jejich provinění už znovu nezmiňujte... nepoužívejte je proti nim. Pokud se k dané záležitosti musíte vrátet, pak to dělejte pro jejich dobro (jinými slovy abyste jim pomohli vyřešit opakované hříchy).
- Když je problém vyřešen, snažte se najít příležitost, jak své děti povzbudit.

Potřebujeme pochopit, že i navzdory tomu, že se modlíme a toužíme po tom, aby náprava skrze pokání a usmíření byla úplná, někdy to tak nebude. Buďte trpěliví a nechte Boha pracovat v jejich srdcích.

Pokud jejich reakce není natolik závažná, aby bylo třeba znovu zakročit, jděte dál. Snažte se najít příležitost, kdy se svými dětmi budete moci mluvit o něčem jiném než o daném konfliktu, abyste poznali, co se skutečně skrývá v jejich srdci (Přísloví 4,23; 20,5). Proste o moudrost; Bůh vám ji dá (Jakub 1,5).

Doporučené biblické pasáže a literatura: Přísloví 13,24; 19,18; 23,13,14; 22,15; 29,15; Židům 12,6–11; Tedd Tripp, *Pastýřem dětského srdce* (kapitola 11); Bruce Ray, *Withhold Not Correction*

Příloha z knihy „Jak být dobrým rodičem“, kterou vydalo nakladatelství Didasko (www.didasko.cz)

Zápas o duši č. 118